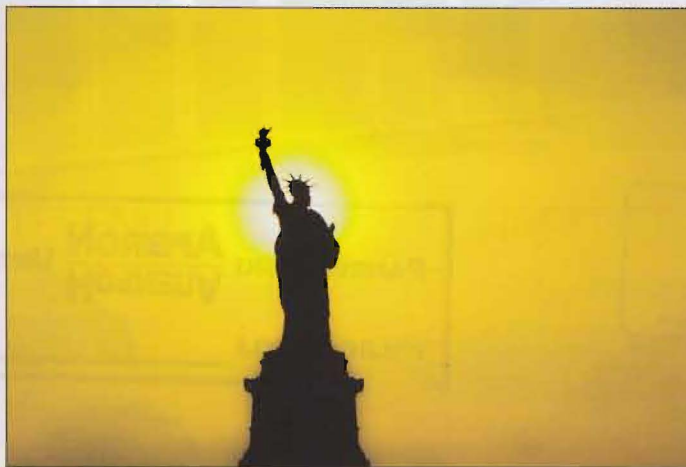

Internalizacija eksternalizacije

Pričao sam mnogima, pa možda i tebi, štovani čitatelju ako smo se nekad sreli uživo, kako Mreža u usporedbi s drugim časopisima dosta rijetko vrti iste teme. Kad gledam strane časopise za informatičare, pa svaka 3-4 mjeseca im je tema broja, odnosno kako to oni zovu "cover story", *cloud computing*, svakih 5-6 *outsourcing*, a Steve Jobs i Apple po potrebi, ali rijetko manje od dvaput godišnje. Za časopise koji su više hardveraški *mainstream* uobičajena praksa je imati test-dva pisaca godišnje, često i u istom mjesečnom izdanju svake godine, testovi digitalnih fotoaparata, prijenosnika ili monitora gotovo su uzidani u uredničke kalendare časopisa kao što je, uostalom, i naš bratski Bug.

U Mreži daleko više šaramo s temama i nastojimo relativno često iskopati nešto novo. Kada smo previše ispred svog vremena, to nam se obije u glavu, pa na konferencijama slušam kako je Mreža super, "ali o čemu vam je bila ona zadnja tema, nisam baš mnogo razumio?". Nerijetko, doduše, ide i onaj drugi dio takve priče - da nam mjesecima pa i godinama nakon izlaska broja kažu da im je neka tema bila prvi uvod u trend za koji se pokazalo da je jako bitan ili da čak i stariji brojevi Mreže i dalje imaju svježinu i informativnost kao da su tiskani jučer. Držim da je takav pristup specifična prednost, ali i mana tiskanih izdanja, dakle ono što nas razlikuje i izdiže od mora web-portala. (I sami imamo portal s vijestima - Bug On Line, pa ovim ne želim ništa loše govoriti protiv takvih medija.) Čitav ovaj dugačak uvod služi mi da najavim eksternalizaciju, u

Klasika, s nimalo suptilnom simbolikom - Zalazeće sunce i Kip slobode, za vrijeme Microsoftovog Imagine Cupa

biti drugi, osvježeni pogled na *outsourcing*. Moderno bi bilo kazati - *outsourcing* v2.0, ili 3.0 ili 6.0... Kao da se nekomе trebamo opravdavati što se nakon punih nekoliko godina opet bavimo *outsourcingom* na tolikom prostoru!

Jak tretman dobio je i Esadov periodični pregled stanja u informatici u regiji - nažalost i opet depresivan, ali s nekim drugačijim nijansama na koje valja obratiti pažnju. Tu je i moj izvještaj s finala Imagine Cupa, vjerojatno najvažnijeg informatičkog događaja godine (da, važnijeg čak i od nekog obraćanja Appleovog *managera* i predstavljanja nove plastične igračke).

U tekstu s finala Imagine Cupa riječ ima i Danijel Blagajac Blagi, hrvatski MSP na finalu. Ono što smatram da je simpatično napomenuti jest kako je Blagi došao u New York. Prije svjetskog održalo se u hrvatsko finale, na kojem sam jednom od sedam prijavljenih timova bio mentor ili *sensei* (u disciplinama duhovnog razvoja preferiram samurajsku terminologiju). Moj tim, M-Box, bio je treći na hrvatskom finalu - uvjeren sam da nas je hendikepirao samo raspored prezentacija po kojem smo prezentirali prvi. Uglavnom, nebitno, to nije poanta, pobjednici hrvatskog finala apsolutno su zasluženi...

Paralelno s natjecanjem po zemljama, odvijalo se i natjecanje za MSP-ove. Svaki je MSP trebao odabrati jedan tim za praćenje i iskazati se kroz bildanje atmosfere na društvenim mrežama, blogovima, webu... Blagi je izabrao M-Box i toliko je dobro promovirao tim da je izabrao odlazak u New York, čak i ako je tim koji je pratio ostao u Hrvatskoj! Sreća je, eto, varljiva... @